

Sygn. akt VI Ka 381/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca:	<i>SSO Natalia Burandt (spr.)</i>
Sędziowie:	<i>SO Irena Śmietana</i> <i>SO Irena Linkiewicz</i>
Protokolant	<i>st. sekr. sądowy Kamila Obuchowicz</i>

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Mirosławy Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013r.,

sprawy T. Ż.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Ostródzie

z dnia 30 kwietnia 2013 r., sygn. akt II K 117/13

I. uchyla zawarte w punkcie II wyroku łącznego rozstrzygnięcie o połączeniu jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsk – Północ w G. z dnia 29 marca 2012r. sygn. akt XI K 205/12 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 14 maja 2012r. sygn. akt II K 196/12 oraz uchyla rozstrzygnięcia z nim związane (punkt V, częściowo punkt III) i umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w tym zakresie,

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części,

III. zwalnia skazanego T. Ż. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. Ł. kwotę 147,60 zł. brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu T. Ż. w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt: VI Ka 381/13

UZASADNIENIE

T. Ż. został prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia **15 września 2003** roku w sprawie sygn. akt. II K 1244/02, za przestępstwo z art. 278 kk popełnione w dniu 20 lipca 2002 r. na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 15.02.2005 r. zarządzono wykonanie kary 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,
2. Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia **25 października 2004** roku w sprawie sygn. akt. VII K 1049/04, za przestępstwo z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie od 17 do 27 lipca 2004 r. na karę 6/sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,
3. Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia **27 stycznia 2005** roku w sprawie sygn. akt. VII K 2/05, za przestępstwo z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 13 października 2003 r. na karę 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 /pięciu/ lat. Postanowieniem z dnia 27.07.2009 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,
4. Sądu Rejonowego w Ostródzie Zamiejscowego Wydziału VIII Grodzkiego w M. z dnia **23 marca 2009** roku w sprawie sygn. akt. VIII K 429/08, za przestępstwo z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w okresie od 01 kwietnia 2008 r. do 12 maja 2008 r. na karę 5 /pięciu/ miesięcy pozbawienia wolności.
5. Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia **23 lipca 2009** roku w sprawie sygn. akt. II K 220/09, za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 14 kwietnia 2009 r. na karę 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 13.09.2012r. zarządzono wykonanie kary 4 /czterech/ miesięcy pozbawienia wolności,\
6. Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia **29 marca 2012** roku w sprawie sygn. akt. XI K 205/12, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 05 listopada 2010r. na karę 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 /pięciu/ lat oraz grzywny w ilości 50 /pięćdziesięciu/ stawek dziennych w wysokości jednej stawki dziennej po 10 /dziesięć/ zł,
7. Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia **14 maja 2012** roku w sprawie sygn. akt. II K 196/12 przestępstwa z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 31 października 2010 r. i dniu 01 listopada 2010 r. na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności, #rodek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 /czterech/ lat,
8. Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia **26 lutego 2013** roku w sprawie II K 1015/12, za przestępstwa z art. 281 kk w zb. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 160 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 9 czerwca 2012 roku, za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełniona w dniu 9 czerwca 2012 r., za przestępstwo popełnione w okresie od 27 do 28 maja 2012 r. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w okresie od 02 do 03 czerwca 2012 r., za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 29 maja 2012r.,za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w czerwcu 2012 roku, za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w bliżej nieustalonym dniu w okresie od maja do czerwca 2012 r., za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1kk, popełnione w okresie od 25 maja 2012 roku do 26 maja 2012 roku, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 29 kwietnia 2012 roku, na karę łączną 2 /dwóch/ lat i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary pozbawiania wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawiania wolności od dnia 09.06.2012 r. do dnia 10.01.2012 r.

Sąd Rejonowy w Ostródzie wyrokiem łącznym z dnia 30 kwietnia 2013 roku sygn. akt II K 117/13:

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk, art. 86 § 1 kk połączył kary jednostkowe orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Ostródzie w sprawie VII K 1049/04 oraz Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie VII K 2/05 i wymierzył skazanemu T. Ż. karę łączną 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i art. 89 § 1a kk połączył kary jednostkowe orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Gdańsk- Północ w G. w sprawie XI K 205/12 oraz Sądu Rejonowego w Ostródzie w sprawie II K 196/12 i wymierzył skazanemu T. Ż. karę łączną 1 /jednego/roku pozbawienia wolności,

III. w pozostałym zakresie połączone wyroki w pkt I i II pozostawił do odrębnego wykonania,

IV. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt I wyroku zaliczył skazanemu T. Ż. okres odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 10.02.2011 r. do dnia 10.02.2012 r. uznając tym samym karę za odbytą w całości,

V. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt II wyroku zaliczył skazanemu T. Ż. okres odbywania kary pozbawienia wolności od dnia. 10.04.2013r.. do dnia 10.10.2012r.,

VI. na mocy art. 572 kpk umarzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawach Sądu Rejonowego w Ostródzie o sygn. akt. II K 1244/02, VIII K 429/09 i II K 220/09 oraz II K 1015/12,

VII. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1973 roku Prawo o Adwokaturze oraz § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. G. wynagrodzenie w kwocie 120 zł /sto dwadzieścia złotych/ oraz podatek VAT za obronę skazanego wykonaną z urzędu,

VIII. w oparciu o art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił skazanego T. Ż. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Od powyższego wyroku apelację wnieśli skazany T. Ż. oraz jego obrońca zaskarżając go w całości.

Jak wynika z treści środka odwoławczego **skazany T. Ż.** powyższemu orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 85 kk poprzez jego nie zastosowanie także w odniesieniu do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 23 lipca 2009 roku w sprawie sygn. akt. II K 220/09 oraz Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie II K 1015/12,

Autor apelacji wniósł o połączenie w jednej konfiguracji jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych czterema wyrokami, tj. Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 23 lipca 2009 roku w sprawie sygn. akt. **II K 220/09**, Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 29 marca 2012 roku w sprawie sygn. akt. **XI K 205/12**, Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 14 maja 2012 roku w sprawie sygn. akt. **II K 196/12** oraz Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie **II K 1015/12**, i wymierzenie kary łącznej w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Obrońca skazanego zaskarżył powyższy wyrok łączny „w części dotyczącej braku połączenia kary orzeczonej wyrokiem w sprawie sygn. akt II K 1015/12 Sądu Rejonowego w Ostródzie z karami połączonymi w punkcie II wyroku w niniejszej sprawie”. Na podstawie art. 438 pkt 3 kpk obrońca powyższemu orzeczeniu zarzucił „niepołączenie kary orzeczonej wyrokiem w sprawie sygn. akt II K 1015/12 Sądu Rejonowego w Ostródzie z karami orzeczonymi wyrokami sygn. akt XI K 205/12 Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku oraz sygn. akt II K 196/12 Sądu Rejonowego w Ostródzie”.

Stawiając ten zarzut skarżący wniósł o „połączenie kar orzeczonych wyrokami w sprawach sygn. akt **XI K 205/12, II K 196/12 i II K 1015/12**, orzeczenie kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności na zasadzie pełnej absorpcji dwóch kar niższych przez karę najwyższą”.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacje wniesione przez skazanego T. Ż. i jego obrońcę jako niezasadne nie zasługiwały na uwzględnienie. Wywiedzione środki odwoławcze okazały się jednak o tyle skuteczne, że ich następstwem stała się konieczność uchylecia zawartego w punkcie II wyroku łącznego rozstrzygnięcia o połączeniu jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsk – Północ w G. z dnia 29 marca 2012r. sygn. akt **XI K 205/12** i wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 14 maja 2012r. sygn. akt **II K 196/12** oraz uchylecia rozstrzygnięć z nim związanych (punkt V, częściowo punkt III) i umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego w tym zakresie.

Przystępując do rozważań, należy na wstępie wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie wyrokami różnych sądów. Przesłanki wydania wyroku łącznego są spełnione zatem wtedy, gdy: a) zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 kk, b) oskarżony został już prawomocnie skazany co najmniej dwoma prawomocnymi wyrokami. Brak warunków do wydania wyroku łącznego w rozumieniu art. 572 kpk to nie tylko bowiem brak przesłanek materialnoprawnych określonych w art. 85 kk, niezbędnych do orzeczenia kary łącznej ale także taka sytuacja procesowa, gdy skazanie nie jest prawomocne.

Odnośnie pierwszej z wymienionych koniecznych przesłanek wydania wyroku łącznego, należy wskazać, że warunki, kiedy możliwe jest orzeczenie kary łącznej określa art. 85 k.k. Przepis ten stanowi on, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy choćby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. W tym miejscu należy przytoczyć wykładnię przepisu art. 85 kk dokonaną przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 03.11.2003r., zgodnie z którą „analiza gramatyczna tego przepisu nie pozostawia wątpliwości, że zawarte w art. 85 kk sformułowanie <pierwszy wyrok>, oznacza chronologicznie najwcześniejszy z wyroków objętych postępowaniem w sprawie o wydanie wyroku łącznego” (por. OSNKW 2004/1/7). Ustawa posługuje się jasno i wyraźnie kategorią stwierdzeniem „zanim zapadł pierwszy wyrok”, nie ma więc podstaw do uznania, iż „pierwszym” może być wyrok wydany później, chronologicznie jako drugi, trzeci, czy jeszcze dalszy w zależności od określonego układu procesowego. Ustawodawca w treści art. 85 kk odwołuje się do postawy sprawcy, sygnalizując mu, iż jeżeli popełni dwa lub więcej przestępstw przed pierwszym, choćby nieprawomocnym wyrokiem, będzie mógł skorzystać z instytucji „kary łącznej”. Natomiast jeżeli popełni kolejne przestępstwa po wydaniu takiego wyroku, wówczas wymierzona za nie kara, karą łączną objęta już być nie może. Ponadto podkreślić tu należy, iż ustawodawca posługując się w treści art. 85 k.k. zwrotem „co do któregośkolwiek z tych przestępstw” czyni to w celu wyraźnego wskazania, iż kara łączna może być orzeczona jedynie wobec przestępstw, które zostały popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok. Sąd Okręgowy w pełni podziela argumentację Sądu Najwyższego, zaprezentowaną w uzasadnieniu do podjętej w powiększonym składzie 7 sędziów uchwały z dnia 25 lutego 2005 roku (sygn. I KZP 36/04), której nadano moc zasady prawnej, iż przedstawionego powyżej stanowiska nie podważa to, iż możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 kk. Jednakże nawet przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy bowiem z perspektywy postępowania sprawcy - czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku czy przed nim. Tylko te ostatnie tworzą zbieg realny, pozwalający na orzeczenie kary łącznej. Godzi się także zaznaczyć, iż zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1981r. instytucja wyroku łącznego nie jest pomyślana jako premia dla przestępcy popełniającego większą liczbę przestępstw, lecz opiera się na założeniu, że samo wydanie wyroku łącznego powinno być ostrzeżeniem dla skazanego przed popełnieniem nowego przestępstwa. Sąd Odwoławczy w pełni opowiada się za stanowiskiem wyrażonym w wyżej wymienionej uchwale Sądu Najwyższego, które w literaturze zostało określone mianem wykładni „restryktywnej”, nie dającej swobody w doborze wyroków podlegających połączeniu, a w istocie kar jednostkowych wymierzonych nimi za poszczególne przestępstwa (por. D. Kala „Postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego”, Toruń 2003 r. , s. 63).

Przybliżając istotę drugiego niezbędnego warunku wydania wyroku łącznego wypada zaznaczyć, że orzeczenie to jest szczególnym rodzajem wyroku skazującego, nie rozstrzygającego o kwestii winy, o której prawomocnie już orzeczono w podlegających połączeniu wyrokach, lecz tylko o kwestii kary (łącznej). Postępowanie o wydanie wyroku łącznego zalicza się do kategorii postępowań uzupełniających, toczących się już po uprawomocnieniu się orzeczenia. Niezbędnym warunkiem do tego, aby sąd mógł wydać wyrok łączny, jest to, aby osoba, odnośnie której zachodzą określone w art. 85 k.k. materialnoprawne przesłanki do orzeczenia kary łącznej, została prawomocnie skazana różnymi wyrokami. Sąd I instancji, orzekający w przedmiocie wydania wyroku łącznego, nie ma jednak obowiązku oczekiwać do czasu, aż rozpoznana zostanie kasacja wniesiona od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, kończącego postępowanie w jednej ze spraw, w której wymierzono karę za przestępstwo pozostające w realnym zbiegu. Sąd właściwy do wydania wyroku łącznego kształtując w orzeczeniu karę łączną uwzględnia w tym procesie orzeczone wobec sprawcy w różnych sprawach kary, ale tylko te z nich podlegające łączeniu, które orzeczone zostały prawomocnymi wyrokami. Wydanie wyroku łącznego możliwe jest tylko w stosunku do osoby skazanej, a zatem wobec której wydano co najmniej dwa prawomocne wyroki skazujące.

Relatywizując powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy należy jednoznacznie stwierdzić, że wbrew stanowisku skarżących, nie tylko w zakresie kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 15 września 2004r. sygn. akt **II K 1244/02** i Sądu Rejonowego w Ostródzie Zamiejscowy Wydział Karny Grodzki w M. z dnia 23 marca 2009r. sygn. akt **VIII K 429/08** (rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania w tym przedmiocie nie kwestionowali skarżący), ale także w odniesieniu do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 23 lipca 2009r. sygn. akt **II K 220/09**, Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 29 marca 2012r. sygn. akt **XI K 205/12** i Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 26 lutego 2013 sygn. akt **II K 1015/12** oraz Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 14 maja 2012r. sygn. akt **II K 196/12** – nie zostały spełnione warunki do wydania wyroku łącznego, przy czym w sprawach o sygn. akt **II K 220/09**, **XI K 205/12** i **II K 1015/12** - nie zachodziła przesłanka orzeczenia kary łącznej określona w art. 85 kk (warunek a) określony w art. 85 kk), zaś w sprawie o sygn. akt **II K 196/12** – nie zachodziła przesłanka prawomocności skazania (warunek b) określony w art. 569 § 1 kpk).

W pierwszej kolejności należy skonstatować, że dokonując prawidłowej wykładni art. 569 § 1 kpk i art. 85 kk, w przedmiotowej sprawie zachodziły przesłanki materialnoprawne do wydania wyroku łącznego także w drugim układzie (punkt II sentencji wyroku łącznego). Dopuszczalne było więc połączenie kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych wobec T. Ż. wyrokami Sądów Rejonowych w sprawach: **XI K 205/12** i **II K 196/12** albowiem wszystkie czyny będące przedmiotem osądu w tych postępowaniach skazany popełnił zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny (nieprawomocny wyrok w sprawie o sygn. akt **XI K 205/12** zapadł w dniu 29 marca 2012r., zaś czyny stanowiące przedmiot osądu w sprawie o sygn. akt **II K 196/12** T. Ż. popełnić miał jeszcze przed tą datą, tj. w dniu 31.10.2010r. i 1.11.2010r.). Uzupełniony na etapie postępowania odwoławczego, materiał dowodowy jednakże wykluczył możliwość ustalenia, że spełnione zostały w tym konkretnym układzie wszystkie (a nie tylko materialnoprawne) warunki zezwalające na wydanie wyroku łącznego w sprawie skazanego T. Ż.. W chwili wydawania zaskarżonego wyroku łącznego w dniu 30 kwietnia 2013r., sąd meriti przyjął, kierując się zarządzeniami o stwierdzeniu prawomocności i wprowadzeniem wszystkich objętych niniejszym postępowaniem wyroków jednostkowych do wykonania, że zaistniała jednocześnie druga z wymienionych przesłanek, tj. każde spośród zbiegających się skazań było prawomocne, w tym wyrok Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 14 maja 2012r. w sprawie o sygn. akt **II K 196/12**. Jednakże jak wynika z kopii zarządzenia z dnia 1 października 2013r. w sprawie Sądu Rejonowego w Ostródzie o sygn. akt **II K 196/12** uchylono zarządzenie z dnia 4 października 2012r. o stwierdzeniu prawomocności wyroku z dnia 14 maja 2012r. wobec T. Ż., polecono akta przedłożyć sędziemu celem sporządzenia pisemnego uzasadnienia, wdrożono postępowanie odwoławcze (w sprawie tej błędnie uznano, iż nieuwzględnienie sprzeciwu od wyroku zaocznego spowodowało automatycznie prawomocność wyroku zaocznego, w sytuacji gdy sprzeciw był połączony z wnioskiem o uzasadnienie wyroku). Jak już to zasygnalizowano we wcześniejszych akapitach niniejszego uzasadnienia, niezbędnym warunkiem do tego, aby sąd mógł wydać wyrok łączny, jest to, aby osoba, odnośnie której zachodzą określone w art. 85 k.k. materialnoprawne przesłanki do orzeczenia kary łącznej, została prawomocnie skazana różnymi wyrokami. Sąd właściwy do wydania wyroku łącznego kształtując w orzeczeniu karę

łącną uwzględnia w tym procesie orzeczone wobec sprawcy w różnych sprawach kary, ale tylko te z nich podlegające łączeniu, które orzeczone zostały prawomocnymi wyrokami. Wydanie wyroku łącznego możliwe jest tylko w stosunku do osoby skazanej, a zatem wobec której wydano co najmniej dwa prawomocne wyroki skazujące.

Reasumując, dokonanie w niniejszej sprawie nowego ustalenia, że jedno z dwu zbiegających się skazań nie jest prawomocne - stanowiło przeszkodę do wydania wyroku łącznego z uwagi na brak wszystkich warunków koniecznych dla takiego rozstrzygnięcia w rozumieniu art. 572 kpk.

Z powołanych wyżej względów, a więc wobec ustalenia braku warunków do wydania wyroku łącznego w omawianym zakresie, zachodziła konieczność nie tylko, jak o to postulowali skarżący, zmiany zaskarżonego wyroku poprzez objęcie w teje grupie także kar pozbawiania wolności orzeczonych w sprawach o sygn. akt II K 220/09, II K 1015/12, lecz uchylenia zawartego w punkcie II wyroku łącznego rozstrzygnięcia o połączeniu jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 29 marca 2012r. sygn. akt **XI K 205/12** i wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 14 maja 2012r. sygn. akt **II K 196/12** oraz uchylenia rozstrzygnięć z nim związanych (punkt V, częściowo punkt III) i umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego w tym zakresie (art. 437 § 2 kpk), a to w oparciu o przepis art. 572 kpk, przy czym z uwagi na treść art. 456 kpk sąd odwoławczy winien był to uczynić nie postanowieniem, ale w formie wyroku (por. wyrok SN z dnia 20.06.1974r., III KRN 31/74, OSNKW 1974, Nr 9, poz. 173).

Nieprawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 14 maja 2012r. w sprawie o sygn. akt II K 196/12, z przedstawionych powyżej względów, nie może zatem być objęty postępowaniem o wydanie wyroku łącznego. W rezultacie przedmiotem rozważań pod względem zrealizowania warunków do wydania wyroku łącznego mogą być jedynie kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt 1-6 i 8 części wstępnej zaskarżonego orzeczenia.

Dokonując prawidłowej wykładni art. 569 § 1 kpk i art. 85 kk, należy skonstatować, iż w przedmiotowej sprawie zachodziły przesłanki materialnoprawne i procesowe do wydania wyroku łącznego tylko w jednym układzie. Uwzględniając powyższe rozważania, dopuszczalne było więc jedynie połączenie kar jednostkowych orzeczonych wobec T. Ż. wyrokami Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 25 października 2004r. sygn. akt **VII K 1049/04** i Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 27 stycznia 2005r. sygn. akt **VII K 2/05** albowiem wszystkie czyny będące przedmiotem osądu w tych postępowaniach skazany popełnił zanim zapadł pierwszy w tej grupie wyrok, choćby nieprawomocny, co miało miejsce w dniu 25 października 2004r. w sprawie VII K 1049/04 Nota bene, zawartego w pkt I zaskarżonego wyroku łącznego rozstrzygnięcia o połączeniu kar pozbawienia wolności orzeczonych w powyższych dwóch sprawach, nie kwestionowali obaj apelujący. Nie wzbudziło także żadnych zastrzeżeń autorów apelacji rozstrzygnięcie o umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego w sprawach o sygn. akt II K 1244/02 (wyrok opisany w pkt 1) i o sygn. akt VIII K 429/08 (wyrok opisany w pkt 4). Na marginesie należy wskazać, że jak trafnie uznał sąd meriti, nie zachodziły warunki do wydania wyroku łącznego obejmującego również kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach o sygn. akt II K 1244/02 i VIII K 429/08.

Móg# zatem zapa## wyrok ##czny, jednak#e w #wietle dyspozycji art. 569 § 1 kpk i art. 85 k.k, nie by#o mo#liwe po##czenie wszystkich jednostkowych skaza# zawartych we wniosku T. #., w tym równie#, o co postulowali autorzy skarg apelacyjnych, obj#cie wyrokiem ##cznym w drugiej grupie kar pozbawienia wolno#ci orzeczonych czterema wyrokami, tj. S#du Rejonowego w Ostródzie z dnia 23 lipca 2009 roku w sprawie sygn. akt. **II K 220/09**, S#du Rejonowego Gda#sk - Pó#noc w Gda#sku z dnia 29 marca 2012 roku w sprawie sygn. akt. **XI K 205/12**, S#du Rejonowego w Ostródzie z dnia 14 maja 2012 roku w sprawie sygn. akt. **II K 196/12** oraz S#du Rejonowego w Ostródzie z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie **II K 1015/12**. Stanowisko skazanego jest wynikiem ca#kowitego niezrozumienia istoty instytucji kary ##cznej i przes#anek wydania wyroku ##cznego. Jak ju# wcze#niej wykazano, kara pozbawienia wolno#ci orzeczona w sprawie o sygn. akt **II K 196/12** nie mog#a by# obj#ta wyrokiem ##cznym, wobec nieprawomocno#ci tego# skazania (nie spe#nienie przes#anki procesowej). Wbrew

pogl#dom apeluj#cych, nie zachodzi#y z kolei warunki materialno prawne do wydania wyroku ##cznego obejmuj#cego równie# kary pozbawiania wolno#ci orzeczone wyrokami: S#du Rejonowego w Ostródzie z dnia 23 lipca 2009 roku w sprawie sygn. akt. **II K 220/09**, S#du Rejonowego Gda#sk - Pó#noc w Gda#sku z dnia 29 marca 2012 roku w sprawie sygn. akt. **XI K 205/12**, oraz S#du Rejonowego w Ostródzie z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie **II K 1015/12**.

Porównując wyroki jednostkowe opisane w pkt 5,6 i 8 zaskarżonego wyroku łącznego w zakresie dat popełnienia czynu i dat ich wydania stwierdzić należy, iż chronologicznie jako pierwszy, otwierający kolejną grupę, zapadł wyrok Sądu Rejonowego w Ostródzie w dniu 23 lipca 2009r. w sprawie II K 220/09 (czyn został popełniony w dniu 14 kwietnia 2009r.). Przepięstwa, stanowiące przedmiot osądu w pozostałych sprawach o sygn. akt XI K 205/12 i II K 1015/12 skazany T. Ź. popełnił natomiast odpowiednio w dniach 5.11.2010r. (w sprawie o sygn. akt XI K 205/12) i w okresie od 29.4.2012r. do 9 czerwca 2012r. (w sprawie o sygn. akt II K 1015/12), a zatem już po dacie wydania pierwszego w tej grupie chronologicznie wyroku, tj. po dacie 23 lipca 2009r. Z powyższych względów jednostkowa kara orzeczona wobec skazanego T. Ź. w sprawie o sygn. akt II K 220/09 nie podlegała łączeniu z karami orzeczonymi w sprawach o sygn. akt XI K 205/12 i II K 1015/12.

Chronologicznie kolejny wyrok, otwierający następną grupę, zapadł przed Sądem Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku w sprawie XI K 205/12 w dniu 29 marca 2012r. (czyn został popełniony w dniu 5 listopada 2010r.). Przepięstwa, stanowiące przedmiot osądu w pozostałej sprawie o sygn. akt II K 1015/12, T. Ź. popełnił natomiast okresie od 29 kwietnia 2012r. do 9 czerwca 2012r., a zatem także już po dacie wydania otwierającego tę grupę wyroku, tj. po dniu 29 marca 2012r. Z powyższych względów jednostkowa kara orzeczona wobec skazanego T. Ź. w sprawie o sygn. akt XI K 205/12 nie podlegała łączeniu z karą orzeczoną w sprawie o sygn. akt II K 1015/12.

Wbrew zatem zastrzeżeniom wyrażonym przez autorów apelacji, z powyższych względów jednostkowe kary orzeczone wobec skazanego T. Ź. m.in. w sprawach o sygn. akt II K 220/09, XI K 205/12 i II K 1015/12 nie podlegały łączeniu. Wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego zachodziła zatem konieczność umorzenia postępowania na zasadzie art. 572 kpk również odnośnie wyroków w sprawach o sygn. akt II K 220/09, XI K 205/12 i II K 1015/12.

W konsekwencji należy uznać, że w analizowanym układzie procesowym wystąpiła tylko jedna grupa przestępstw, pozostających w niezależnym realnym zbiegu, stanowiących przedmiot osądu w sprawach o sygn. akt VII K 1049/04 i VII K 2/05, a zatem zaistniały przesłanki do orzeczenia jednej kary łącznej.

W konsekwencji sformułowany przez skarżących zarzut obrazy prawa materialnego, wyrażający się w nieuwzględnieniu przez Sąd Rejonowy przy wydawaniu wyroku łącznego jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 220/09, XI K 205/12 i II K 1015/12, należy, potraktować za całkowicie chybiony.

W odniesieniu do kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności, wymierzonej w wyniku połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności, orzeczonych w sprawach o sygn. akt VII K 1049/04 i VII K 2/05 (pkt I sentencji wyroku), należy wskazać, że Sąd I instancji zastosował najkorzystniejszą zasadę łączenia kar, tj. zasadę pełnej absorpcji i w konsekwencji wymierzył najniższą karę łączną.

Mając powyższe na uwadze, sąd odwoławczy na mocy art. 437 § 2 k.p.k w zw. z art. 572 kpk w zw. z art. 569 § 1 kpk uchylił zawarte w punkcie II wyroku łącznego rozstrzygnięcie o połączeniu jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 29 marca 2012r. sygn. akt **XI K 205/12** i wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 14 maja 2012r. sygn. akt **II K 196/12** oraz uchylił rozstrzygnięcia z nim związane (punkt V, częściowo punkt III) i umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w tym zakresie. W pozostałej części zaskarżony wyrok łączny jako w pełni słuszny i trafny utrzymano w mocy.

Mając ponadto na uwadze fakt, że skazany odbywa obecnie karę pozbawienia wolności i nie osiąga dochodów, sąd odwoławczy na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Na mocy art. 29 ustawy Prawo o Adwokaturze i art. § 2 ust. 3, § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 ze zm.), zgodnie z wnioskiem, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. Ł. kwotę 147,60 zł. brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.